

Наполеона. „Ти ли си бе, байо Наполеоне?“ — извикалъ слѣдъ малко втиляване Пандурски и ухапалъ приятеля си за ухото. — „Но я кажи ми ти, кждѣ по дяволитѣ те водятъ тие жандарми?“ — „На сждѣ, на сждѣ! Два мѣсеца вече, изповѣдва си великомъжченикъ Пандурски, откакъ ходя по митарства, а въпросътъ за Дунавската конфедерация все още не може да се рѣши. Я ми вижъ носътъ, главата и зжбитѣ — дѣто и да отида, все ме биятъ?“ — „Биятъ те, г-не Пандурски, защото си българинъ. Ела да те обрѣжа и ще видишъ, че св. Августинъ ще те назначи за наслѣдникъ на османския прѣстолъ. Ето, указътъ е вече излѣзаль и азъ съмъ написалъ манифестъ къмъ източнитѣ народи. Легни при това „кабакъ геджеси“. Пандурски легналь и двадесетъ легиона херувими запѣли „боже царя пази“... За нещастие... в. Напрѣдкъкъ (бр. 7.) съобщилъ, че една отъ женитѣ на н. в. султанътъ родила единъ принцъ, т. е. законенъ наслѣдникъ на османския прѣстолъ. Въпрѣки това, Пандурски е „обрѣзанъ“ и провъзгласенъ водителъ на овцетѣ, т. е. „царь и самодържець всѣхъ болгаромъ и грекомъ“ (писмо седмо), както „логически“ слѣдвало отъ изслѣдваніята на „нашитѣ велики историци г-на Кръстевича и г-на Дринова“, и слѣдъ единъ „историко-дипломатически резговоръ“ съ своя кръстникъ Наполеонъ, да му обясни „има ли въ историята на умственото развитие у скопцитѣ такава аритметическа задача, която да гарантира, че източнитѣ народи, т. е. Мемишъ паша, Милошъ Милоевичъ, Дели Яне, Цезаръ Билякъ, и т. н. ще се съгласятъ да припознаятъ неговата власть, че ще му носятъ чибукътъ, че ще му чешатъ краката и че ще мигатъ когато ги плюе —, султанъ Абдуль Пандураллахъ-ханъ, достоенъ водителъ на овцетѣ, достоенъ прѣдставителъ и на патриотитѣ панслависти отъ изтокъ и западъ, отъ сѣверъ и югъ, издава слѣдующия манифестъ, който запълня цѣлото